

พระราชบัญญัติศาลการแก้ไขเพิ่มเติม

(ฉบับที่ ๓)

พุทธศักราช ๒๔๗๑

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริเห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศาลการ พุทธศักราช ๒๔๖๕

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยบทมาตราดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า พระราชบัญญัติ
ศุลกากรแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๗๔

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เติมมาตราใหม่ในพระราชบัญญัติศุลกากร
พ.ศ. ๒๔๖๕ ขึ้นอีกมาตราหนึ่ง ดังต่อไปนี้

มาตรา ๗ (ก) เจ้าของหรือผู้ปกครองโรงพัก
สินค้า จะต้องเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาตสำหรับ
โรงพักสินค้าประจำปี ทุกโรงพักสินค้า ซึ่งได้รับ
อนุมัติตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ ดังแจ้งไว้ใน
ใบแนบ ๔ (ฉ)

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราช
บัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๕ และให้ใช้ความต่อไป
นี้แทน

มาตรา ๘ อธิบดีจะให้อนุมัติและกำหนดคลัง
สินค้า หรือที่มั่นคงอันมิใช่เป็นคลังสินค้า หรือที่
มั่นคงชนิดที่อยู่ในความหมายแห่งมาตรา ๖ และ ๗
นั้นก็ได้ และอาจสั่งว่าส่วนใดหรือภาคใดแห่งคลัง
สินค้าหรือที่เช่นนั้น จะพึงใช้เป็นทีเก็บของได้

และโดยวิธีใด อธิบดีอาจดำริสั่งว่าของอย่างใด
หรือมีปริมาณเท่าใดที่จะพึงเก็บในที่นั้น ๆ ได้ และ
อาจออกข้อบังคับเพื่อดำเนินการและกำกับตรวจตรา
ที่นั้น ๆ ให้เป็นไปโดยชอบ อธิบดีอาจเรียก
ประกันจากเจ้าของ หรือผู้ปกครองคลังสินค้าหรือ
ที่มันคงโดยให้ทำค้ำประกัน หรือทำประกันอื่น
จนเป็นที่พอใจ เพื่อจัดการคลังสินค้า หรือที่
มันคงเช่นนั้นให้เป็นไปโดยชอบ และเพื่อเป็น
ประกันให้ใช้ค่าภาษีเงินเต็มจำนวนอันจะพึงเรียก
เก็บในเวลาใด ๆ สำหรับของที่เก็บไว้ ณ
คลังสินค้า หรือที่มันคงซึ่งได้อนุมัติตามมาตรานี้
ต้องบังคับตามบทบัญญัติที่กล่าวไว้โดยพิสดารใน
มาตรา ๘๗ ถึงมาตรา ๙๗

เจ้าของหรือผู้ปกครองคลังสินค้า จะต้องเสีย
ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตสำหรับคลังสินค้าประจำปี
ทุกคลังสินค้าซึ่งได้รับอนุมัติตามมาตรานี้ ดังแจ้ง
ไว้ในใบแนบ ๔ (จ)

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราช
บัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๕ และให้ใช้ความต่อไป
นี้แทน

มาตรา ๔๘ ก่อนจะปล่อยเรือลำใดที่บรรทุกสินค้า หรือมีแต่้อับเฉาออกไปนอกพระราชอาณาจักร ให้นายเรือ หรือถ้านายเรือไม่อยู่ โดยเหตุจำเป็นอันจะหลีกเลี่ยงมิได้ ก็ให้บุคคลผู้ใดคนหนึ่งซึ่งได้รับอำนาจเป็นลายลักษณ์อักษรจากนายเรือไปรายงานต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่สุสกสถาน และต้องตอบคำถามใด ๆ ของพนักงานเจ้าหน้าที่อันเกี่ยวแก่เรือ สินค้า และการเดินทาง และต้องยื่นหนังสือรายการสินค้าในเรือต่อพนักงานนั้น ๆ ตามแบบที่กำหนดไว้ในใบแนบ ๖ หรือแบบอย่างอื่นแล้วแต่อธิบดีจะได้กำหนด ให้นายเรือแสดงใบทะเบียนเรือ ใบปล่อยเรือขาเข้าต่อพนักงานเพื่อตรวจสอบ กับทั้งหลักฐานอื่นตามแต่จะต้องการ เพื่อแสดงว่าได้ใช้ค่าภาระติดพันสำหรับเรือ หรือสินค้านั้นเสร็จแล้ว

เมื่อเป็นที่พอใจว่าได้ปฏิบัติตามกฎหมายแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่จะได้ออกใบปล่อยเรือ ตามแบบที่กำหนดไว้ในใบแนบ ๗ ให้ไป ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมปล่อยเรือตามอัตราที่แจ้งไว้ในใบแนบ ๔ (ข)

ถ้าเรือลำใดออกจากท่าในพระราชอาณาจักร
ไปภาคต่างประเทศโดยมิได้มีใบปลอยเรือ หรือ
มิได้ปฏิบัติตามบทมาตราต่อไปนี้ ท่านว่านายเรือ
หรือตัวแทนในเมื่อนายเรือไม่อยู่ มีความผิดซึ่ง
ระวางโทษปรับไม่เกินพันบาท แต่ส่วนตัวแทน
นั้นต่อพิสดารได้ว่าได้ทำการ สมคบกันกับ นายเรือ
ด้วย จึงมีความผิด

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ แห่งพระราช
บัญญัติศาลการพุทธศักราช ๒๔๖๕ และให้ใช้ความต่อไป
แทน

มาตรา ๕๐ ถ้าเรือลำใดได้รับใบปลอยเรือ
แล้วออกจากท่าหนึ่งไปยังท่าอื่นใดในพระราชอาณา
จักรเพื่อรับของส่งออกไป เมื่อได้ขึ้นของลง
บรรทุกเรือณท่าอื่นนั้นแล้ว ให้นายเรือส่งมอบ
หนังสือรายการสินค้าที่ได้บรรทุกเพิ่มลงแก่พนักงาน
เจ้าหน้าที่ที่นั้น กับทั้งให้แสดงใบปลอยเรือที่
เจ้าพนักงานได้ออกให้ณท่าแรกที่ออกเรือมานั้น
ด้วย และจะต้องทำเช่นนี้ต่อไปทุก ๆ ท่า จนกว่า
จะได้รับใบปลอยเรือชั้น ที่สุด ออกนอกพระราช

อาณาจักร และทุกคราว ๆ ที่ทำเช่นนั้น ให้เอาใบ
ปล่อยเรือเพิ่มเติมติดแนบเข้ากับใบปล่อยเรือที่ได้
ออกให้ณท่าแรกที่ออกเรือนั้นด้วย ให้เรียกเก็บ
ค่าธรรมเนียมสำหรับใบปล่อยเรือเพิ่มเติมทุกฉบับ
ตามอัตราที่แจ้งไว้ในใบแนบ ๔ (ข)

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๘ แห่งพระราช
บัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๕ และให้ใช้ความต่อไป
นี้แทน

มาตรา ๖๘ ก่อนเรือค้าขายฝั่งลำไจจะออก
จากท่า หรือที่ขนสินค้าลง หรือถ่ายสินค้าออก
ให้ทำบัญชีเป็นสองฉบับ มีข้อความต้องกันตาม
แบบที่กำหนดไว้ในใบแนบ ๑๑ ลงชื่อนายเรือ
แสดงรายละเอียดของเรือ และสินค้าในเรือตาม
ที่กำหนดไว้ และส่งมอบแก่พนักงานเจ้าหน้าที่
ผู้ซึ่งจะได้ยึดใบคู่ฉบับไว้และลงวันเดือนปี และ
ลงชื่อในต้นฉบับคืนให้ไป บัญชีนี้ให้ถือว่าเป็น
ใบอนุญาตปล่อยสินค้า และปล่อยเรือให้เดินทาง
ได้ด้วย ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมปล่อยเรือตาม
อัตราที่แจ้งไว้ในใบแนบ ๔ (ข) ทุก ๆ ท่าที่ระบุ

(ใบแนบ ๔ (ค) เพิ่มเติม)

ให้เติมค่าธรรมเนียมทำการในเรือลำละ ในช่องทางนอก
จากกรุงเทพ ฯ

วันอาทิตย์และวันหยุด ๓ บาท

เวลากลางคืนระหว่าง ๑๘ นาฬิกา กับเที่ยงคืน ๓ บาท

เวลากลางคืนระหว่างเที่ยงคืน กับ ๖ นาฬิกา ๕ บาท

(ใบแนบ ๔ เพิ่มเติม)

(ฉ) ค่าธรรมเนียมสำหรับโรงเก็บสินค้าและคลังสินค้ามี
 ทัศนัยบน (มาตรา ๗ (ก) และมาตรา ๘)

	ค่าธรรมเนียมประจำปี	
	กรุงเทพ ฯ ทำนอกรจากกรุงเทพ ฯ	
สำหรับคลังสินค้าที่ อนุมัติ ตามมาตรา ๘ คลังสินค้าละ	บาท	บาท
สำหรับคลังสินค้าที่ อนุมัติ ตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ คลังสินค้า ละ	๕๐๐	๒๕๐
	๒๐๐	ไม่เก็บ

หมายเหตุ :- ให้เสียค่าธรรมเนียมเป็นระยะครึ่งปีเป็นสอง
 งวดมีจำนวนเท่ากัน คือในวันที่ ๑ เมษายน
 และในวันที่ ๑ ตุลาคม

(ใบแนบ ๔ เพิ่มเติม)

(ข) อัตราค่าธรรมเนียมปล่อยเรือ (มาตรา ๔๕, ๕๐, ๖๘, และ ๖๙)

ท่า	ค่าธรรมเนียม	
	ตามมาตรา ๔๕	ตามมาตรา ๕๐, ๖๘ และ ๖๙
กรุงเทพ ฯ	บาท ๕.๐๐	บาท ๒.๐๐
ภูเก็ต กันตัง	๒.๕๐	๑.๐๐
ระนอง ตะกั่วป่า พังงา		
กระบี่ บ้านดอน ปาก		
พริ้ง สงขลา บัตตานี		
สายบุรี นราธิวาส		
และจันทบุรี	๑.๐๐	๑.๐๐

หมายเหตุ :- เรือที่ได้รับใบปล่อยเรือออกไปยังท่าในประเทศสยาม และทั้งภาคต่างประเทศด้วย ให้เรียกค่าธรรมเนียมแต่อย่างใดก็ต้องเสียค่าธรรมเนียมปล่อยเรือสำหรับที่ไปภาคต่างประเทศเท่านั้น